

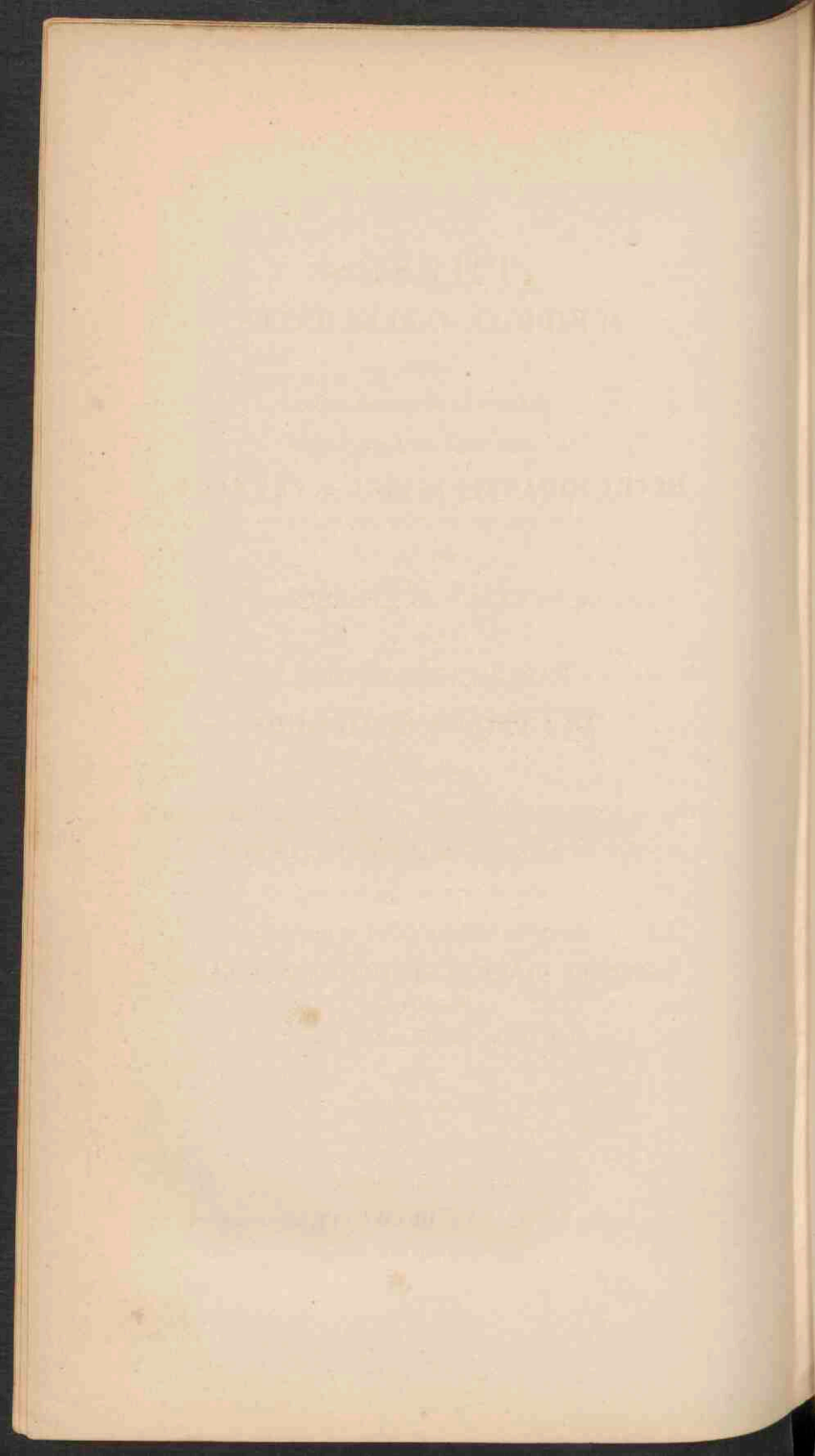
Theses juridicae inaugurales

<https://hdl.handle.net/1874/322631>

13

THESES

JURIDICAE INAUGURALES.

THESES
JURIDICAE INAUGURALES,

QUAS,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

PETRI JOHANNIS ISAÄCI DE FREMERY,

MATH. MAG. PHIL. NAT. MED. ET ART. OBST. DOCT. ET PROF.

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU,

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS JURIDICAE DECRETO,

Pro Gradu Doctoratus

SUMMISQUE IN

JURE ROMANO ET HODIERNO HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

IN ACADEMIA RHENO-TRAJECTINA

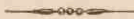
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

EGBERTUS HENRICUS JUSTINUS VAN NAGELL,

Haganus.

DIE XXX M. JUNII MDCCCLXVIII, HORA II.

TRAJECTI AD RHENUM,

APUD P. W. VAN DE WEYER, TYPOGR.

MDCCCLXVIII.

THESES.

I.

Minime probandum, quod habitatio donatione constituta, ab herede revocari possit.

II.

Publicianam actionem, qui nunquam possessionem nactus est, instituere nequit.

III.

Mandatum post mortem mandantis exsequendum valet.

IV.

Obligatio ejus, qui injuste absolutus est, non debet *naturalis* dici.

V.

Si filiusfamilias de peculio castrensi testatus non est, ad patrem jure peculii pervenit.

VI.

Bene statuit legislator batavus, prodigum testamentum facere posse.

VII.

Art. 1950 Cod. Civ. spectat illos, qui

tempore quo testimonium dicendum est,
famuli sunt rei, non autem dimissos.

VIII.

Qui pensionem fundi prorogaverit, eam
repetere potest in casu art. 1629 Cod. Civ.

IX.

Verba in art. 1186 Cod. Civ. »*zoo
tot stoffering van het gehuurde huis,*»
latius patent, quam in art. 573 Cod. Civ.
expositum est.

X.

Privilegium concessum impensis »*ultimi
morbi,*» in art. 1195 N°. 3 Cod. Civ.
etiam spectat morbum in quo debitor
defunctus non est.

XI.

Polizze dominium per indossamentum secundum art. 134 Cod. Merc. transferri nequit.

XII.

Magister navis de casu tenetur.

XIII.

Adsecuratio non est origine batava.

XIV.

Exceptio doli ex art. 119 inf. Cod. Merc. illi objici potest, qui dolo fecit, minime autem indossantibus posterioribus.

XV.

Committenti dominium mercium a com-

missionario emtarum acquiritur, non per animi destinationem, sed per traditionem, quae autem minime eo jam facta est, quod merces rhedae vel navi sunt impositae.

XVI.

Delictum venaticum persecutioni locum dare nequit, nisi officialis (opziener van de Jagt) delinquentem in flagrante diei commonefecerit.

XVII.

Proxenetæ qui foro cessit, non punitur ex art. 404 Cod. Poen.

XVIII.

Conatus mediis absolute inefficacibus puniri nequit.

XIX.

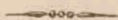
In art. 380 Cod. Poen. socius puniri nequit, nisi rem furtivam celaverit vel in usum converterit.

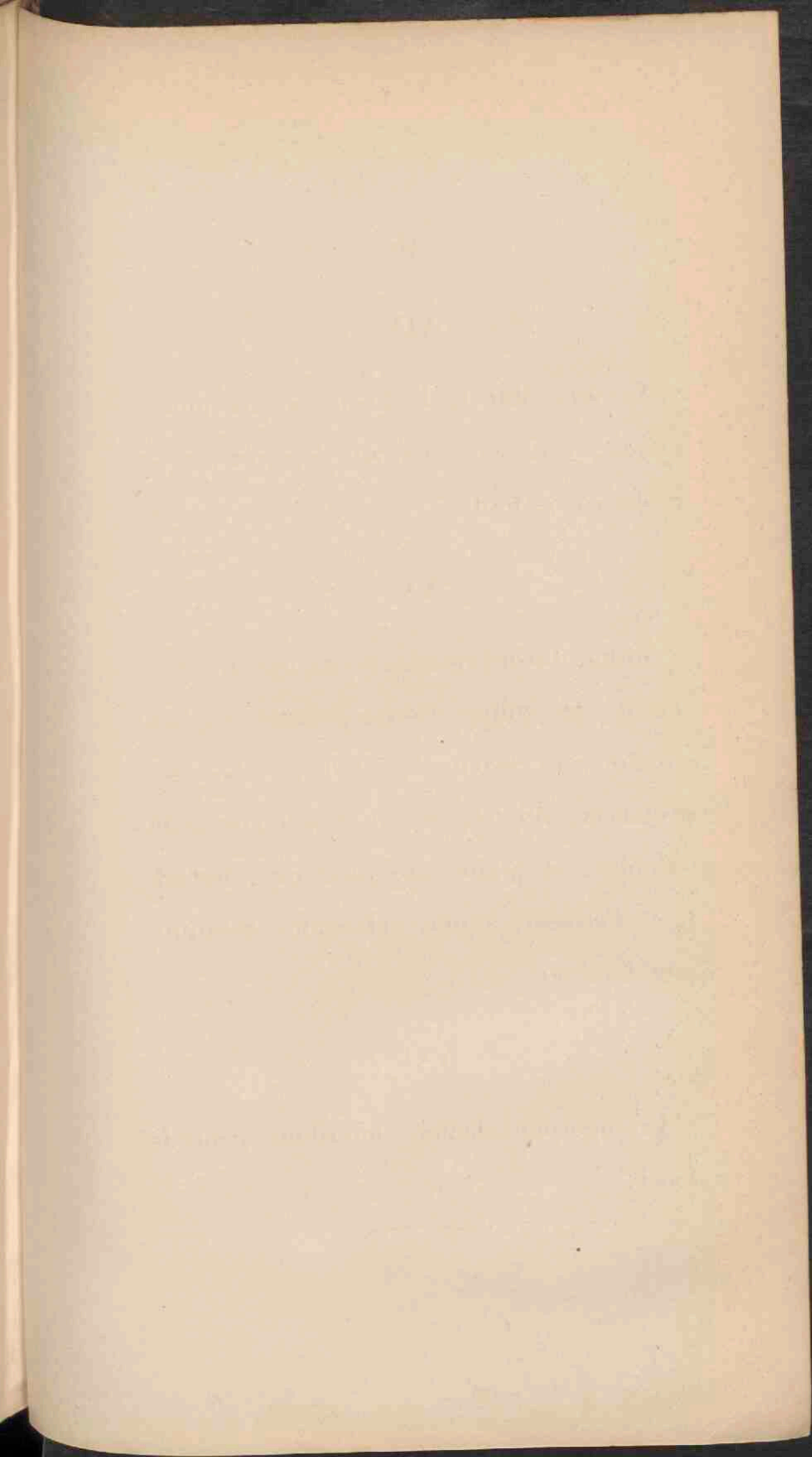
XX.

Multae distinctiones in nostra lege venatica obviae, ex quibus diversa pecuniae summa solvitur pro licentia venandi in dioecesi, provincia, vel toto regno, rejiciendae mihi videntur, et potius pro jure arma ferendi (port-d'armes) unum idemque tributum praestandum.

XXI.

Profugorum deditio interdum concedi debet.

1900175